

Beste vrienden, ook zonder de piano

REPORTAGE
HAYDN MUZIEK
FESTIVAL

● Muzikale prestaties van kinderen overstemmen gemor over duurdere entree

Door Marjolein te Winkel

Groningen Ze banjeren met z'n vijven de Kleine zaal van De Oosterpoort in. Pratende, lachende jongens met stampende voeten en rit-selende jassen. Daarachter, rustiger, geconcentreerd, vier meiden.

De negen finalisten van het Haydn Muziek Festival – de jongste 7, de oudste 12 – mogen een uur voor de finale alvast 'rondsnuffelen' in de zaal. Om te wennen aan de banken van groen velours waarop het publiek zal gaan zitten, nog

even te oefenen op hun instrument en de laatste aanwijzingen van de docent tot zich te nemen. ("Energie! Denk aan je tempo!") En om ook nog flink wat zenuwen op te bouwen? "Nee hoor, dat valt best mee", zegt Timo Stokhorst uit Tolbert. "Vorig jaar was het veel erger."

In 2011 speelde hij in de finale en won hij de juryprijs voor kinderen tot en met 9 jaar. Nu speelt hij samen met Salim Elsafi, pianomaatje én beste vriend. De moeder van Timo geeft de beide jongens les. "We spelen vijf keer per week samen. En als er daarna tijd over is, gaan we samen spelen. Niet op de piano, maar gewoon... spēlen", zegt Salim.

Beste vrienden, met en zonder piano. Met dezelfde zwarte gympen en dezelfde donkergrijze spijkerbroek, de een met korte donkerbruine krullen, de ander met een

flinke bos rood haar. Salim zit rustig en met een rechte rug rechts op de kruk, Timo zit links en is beweeglijker, wiegt met zijn hoofd mee op de maat van de muziek. Geconcentreerd spelen ze twee stukken van de Franse componist Gabriel Fauré en krijgen het publiek op hun hand. Daarna, tevreden grinnikend, buigen ze naar de enthousiast klappende mensen.

In de Kleine zaal van de Oosterpoort is geen stoel leeg gebleven op deze regenachtige zondagmiddag, ondanks wat gemor in de aanloop naar de finale. De toegangskaarten kostten in eerdere jaren 15 euro, nu 17,50 euro. Een flinke stijging, bepaamt bestuursvoorzitter Fred Dubbeling. "Noodgedwongen, door de btw-verhoging. Zonder prijsverhoging kwam de begroting niet rond." Toch toont Dubbeling zich opmer-

kelijk optimistisch. "Overall zijn alleen maar bezuinigingen en bij ons loopt het allemaal gesmeerd," zegt hij bij de opening van de finale.

Vraag is of dat ook zo zal blijven. Dubbeling twijfelt er niet aan. "Er is geld genoeg, je moet alleen de juiste zakken vinden. Wij hebben een groot draagvlak en de fondsen zijn ons welgezend." Toch is in een bestuursbericht op de website van het festival te lezen dat ook hier wordt gevreesd voor rigoureuze maatregelen voor het seizoen 2012-2013, zoals kostenbesparing en een hogere deelnamebijdrage. Dubbeling blijft desondanks positief: "Kinderen moeten van jongs af aan met muziek te maken krijgen. Omdat het leuk is en omdat ze ervan leren. Dit festival draagt daaraan bij. Dat laten we ons niet ontnemen."

Meedoen is dus, juist op een fes-

tival als dit, belangrijker dan winnen. Maar aan het eind van de middag is er wél een prijsuitreiking. Voor Timo en Salim draait het om de publieksprijs. Want: "Als je van één iemand uit het publiek een stem krijgt, is dat net zo veel als van één jurylid. Dus als je de publieksprijs wint, heb je meer stemmen gekregen dan de jury ooit kan geven", legt Timo uit. En dat is precies wat ze krijgen: meer stemmen dan een jury ooit kan geven. En één beter voor twee beste vrienden.

Uitslag

Eerste prijs kinderen tot en met 9 jaar: Julius Backer (piano).
Eerste prijs kinderen van 10 tot en met 12 jaar: Florianne Remme (cello).
Publieksprijs: Salim Elsafi en Timo Stokhorst (piano).